

Μυτιλήνη 3/11/1929

Μιρόση, αγαπημένη μου:

Σ' εύχαριστώ θερμά για

το καλό σου γράμμα! Σ' βρισκώ και μόνον μεγάλο
καλό... Μοι έδωσε ο μπαμπάς την Κυριακή τ' απόγευ-
μα σαν γύρισα άνοιξαν μακρινό περιπατο κτος ένα
παιδί μοναχί μου, σαν πάντα... Κινη τι μόνον ή φωνή
μου ήταν θρηνηση ής θέντος, με ένα κλάφι τόσο
μαί τόσο ποζί, που μου ήταν μια ανάγκη ένα φωνικό
ή κίχκον, γραμματάκι... Διαβή κίνο το πρωί, με
Κυριακή ένα παιδί στο πανικό του άξιαστος
άδελφός μου. Τη Δέφρα, φυσικά, δίν τους μίχα ή-
φανε μοναχί ής, ο πατέρας μου ή τα δύο έρεο-
θάρη έέρφια μου. - Έχεται, άχ, πόσο έχεται κίνο
το πρωινό, Μιρόση! Κι ήταν ο ποζί μου μόνον
σαν σερβόμαντ ής έφφατο στο κέρο του, και δίν
τοί ένα με ένα και από τα τα ξαναίδω... -

Αν προσαχθώ ναξας ή άρχιπυτο που ήταν, αν μπορούσε
να νομίζω ήμ έφφεται ής φωνή του που μοναχί ής
που ήρεθ παιδί μαί του ήμ ήξια, ή, τότε Μιρόση,
θα ήδεται και δίν μπορεί κανί ή άνω ής λογα παρτι-
ριας με ήλην νομίζω ής, ή και πείαν να σταφύλια,
μαίς στο έαλό τα με τα νόνα του, ή να ήξια, μοναχί
να ήξια έφφασμα ήρεθ δίν άδίαφρος που πάλι δίν θα
νομίζω ής το ήξια από ένα ήμα ήρεθ άνοιχτος,
ή ήξια και ήρεθ ής διακέρμα ήρεθ στο έρεθ
μάχα... -

Αν τ' εγώ να είχα να δώσω ένα εκατοστό μου στο 1/2
του ποσού στον Χίμκε... Στο δρόμο μάθα
νάω από μου' έγκει, με άδεια μονάχη μου
χίμκε να ξεδιγασε οι γυμνασιόχοι που ανήκαν
στο ελληνο... Ώχαι με, έκχατα μονάχη μου, με ιδίως
πράγα τ'ν τόσο ξεγγάλατα μάσκε της ιδιοσυμ-
βλής μαύρα λυι' ἀνάθεμα; λυι' ἀναγνώστες ε' γυρ-
σε ορίζει μας - Ξε' γυρ εγώ με κενόχατο
να γυρ μπουρ σ'ε δάφνη, που μονάχη δ'ατ' ε'
μαλακόκνημα μάρε' μου ε'δ'ε' φανλευε το τόσο
έγκιατα...

Καταλύ που ε'πασε τις ανήκερ σ'ο'
χίμκε, π'έσω αν' αν' πορρ' που είχα να δώ στο
ταϊδουροαμφορο' τ'ν' είχα δυνάστε ον; ε'φρίκου-
λας για η'ε'ε'ε'ε'ε'! Αλλά πάντα είχα να π'ω
έβω ε' μονάχη μου να' να' λ'ε'τ' ιδ'ω' ε' να' π'ω
που'ν' η'ε'ε'ε'ε'ε' - Τη' κ'ε'αμ'ν' τοι,
ποι, ε' απομα' π'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'
δ'ε'
που ε'φρίκουλα ε'δ'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'
μα' κ'ε'ο' το' πορρ'... Με πορρ' έ'ε'ε'ε'ε'
ε'λα' ποδία του, ε' ο'ε' π'ο'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'
μα' μότ' ανήκερ' ε'α' για' ποδία' ποδία, δ'ε'
ποδία'ε' ε' ε'νοχάτω λυι' κ'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'
λοχε' ν'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'

Ήματα ν'ε'ω μου ε'ε'α' ταχ'ε'α'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'
μα' ε' γυρ'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'
που φανώτατ' αν' ποδία'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'ε'

ἀφ' ου με καρτερω ἀρχισ να με ρωτα
λο κι ηρω ελο φωνο μου, το ασο ναδ
ιχόμενα, εμου ετε. ναδ προκαθεωρε ελι
ελληνι το νερα μου, να ελε σκοπο να το δια-
βορολιζω ... και εγινε να εμπειν τοσο ελε
ρυθιματα του το ειαδ ... μα εωλιζας, κριε,
σαι ενδιαφερον εγα τοτο; ... » ε κριε η ανδρα
ε να πραγματικα τον ενδιαφερε γαλι ητανε
... ασηροφυκα (μωλικος) ... και με ελε
ναδ ιχόμενα αυ το κηλο χαρικα επον
η νικε ελε γινε ενα φορο, ε και με πα-
ρακοιθησε γαλι φαντασε να ιχόμενα
να ανωροντω με τον ... φανε ναδ ναδ
ηθανοιτα κερφατα ε τοτο το φοναδκι...

Φαντασθητε, γοινα, εμειν, Μερεινη !!
Tableau !! και εγω, γα να με ελα πο-
λυτορο, εφω εμυθιματε εμε το ασηρο-
φυκα μαδραφι, μαδ αυ το χροτα περκα
ε να εμε μαδ παρα η το 4 ε ανοφυα
ναδ τον εφια γε ε γιρεα ελο εωιη ...
δεν μπορει δε να ανελινη να ετω μαδ
νοια ελο χαρικα δε ελε μαδ ελε φορο
ναδ ελε γινε κριε η νικε !! —

Γυριθη εωιη περκα ναδ μαρω ε η 4/9
Καρσιουκακι, ναδ λαγυε, ε γυδαρε ναδ με ην
νεριμικε μου !! Κερμενο, χωριό, ναδ δε
ελε εστοια να ελε ελε !! ...

Οδ μαδραφι να γαλι ελε περκα εγα
ηαδ η αδιαφορα !! ε, να, γα να γιομιον ε εχαρι !!

"Έχω δικό μου, Μισόπου, έχω «ΠΟΥ ΚΑΝΗ ΚΑΡΔΙΑ»!», μι' ένα
 ηλιασμάλινα το ποιο αν να ενόσθια μου! } ιων
 πού μινί γού!! Μιλί από τακτοπαμπία πάθος
 πικί ένα διασπίφες... κι ελέ προμαρδ'ιού
 έχω, μι' ετο βί' ποσού παρτί να' ανθρωπ'ω
 φραγ'όν... έχω ΠΟΥ ΚΑΝΗ ΚΑΡΔΙΑ!!!.....
 Έτσι, να' αν ενος παρτώου με ανίσανη του
 ανθρωπ'ω, παρ... φραδ'ιουα!.. δι' οθ ποσού οθ
 με να' ανθρωπ'ω...

«Θαρθίζη ίναί... BENEFAN...! Δι' οθ κ'υδός
 η' παρ'ια φρα...» Π'ωδ'α παρ'ια γ'ω-προσωπ'ια
 δι' οθ π'ω αν'ω οθ παρ'ω παρ'ω, με' οθ ποσού ο
 παρ'ια μου παρ'ια στο β'ωπαρ'ω για να' ανθρω
 π'ια για ε'οίη φρα... δι' οθ παρ'ια
 «π'ω οθ παρ'ια», ε, α'ι'ε'ο'ι'ε'ο'ι'ε'ο'ι'ε'ο'ι'ε'
 παρ'ια... Δ'ω'ω'ον: η'ι' με' παρ'ια φρα
 για να' παρ'ια για' παρ'ια για' παρ'ια παρ'
 φρα'ια ε'... παρ'ια οθ παρ'ια να' ανθρωπ'ω
 φ'ι'ε'ο'ι'ε'ο'ι'ε'ο'ι'ε'ο'ι'ε'ο'i'ε'ο'i'ε'ο'ι'ε'
 κ'υδός, ναί, παρ'ια παρ'ια κ'υδός ε' παρ'ια
 δι' οθ παρ'ια παρ'ια παρ'ια α' ε' ο' ε' β' ο' ο'
 παρ'ια παρ'ια παρ'ια παρ'ια παρ'ια... παρ'ια
 έχω παρ'ια παρ'ια... παρ'ια παρ'ια παρ'ια
 παρ'ια παρ'ια παρ'ια παρ'ια... παρ'ια
 παρ'ια παρ'ια παρ'ια παρ'ια... παρ'ια
 παρ'ια παρ'ια παρ'ια παρ'ια... παρ'ια

Σελ νήματα για να με ανεπίστα ναρκω...

Εγώ εί 'βαρύνω» τους έγγα, να ελ...
προβληματις αυτους αλη ^{στη} αυτα προ...

Αα, αν νήματα, Μισοί, οι περικές οργάνω
αί επηλυό ναί είναι ν' αείνει ποταχον τον
ε άδισόπερο, μοσράκω κινωσ τον σιωσά
γιαί σκοτίρη ε' ε' εγίη να έγγίλντε το νόο
τοε δισάκωτα, α' μαρτύμα χείρε...

Καί ελγ χείρ νήματα παρυσόλητοί ε'
νοσάου... Τηγή ε' ατάρ φ γολίχυνό του,
αί εγείε ανδάνωφε με' τον ν. ε' νύ ν.
Γ. αννοωαίω - Ναί χείρα του ε' τον
μην πνίτ ε' το ε' ατλάκ' ναν
αί νήματα γι' ατλάκ' τον α' για' σαχίο
διαλέξε

αί νήματα ε' τον ε' ναί νη; Βα-
πίωνε ε' γι' ε' ιδία

Με 18/20 ε' ατλάκ' για' για'
ε' τον ε' τον

Εγώ